

učenci, ki imajo največ težav pri teh predmetih, prikrajšani za marsikaj. Po evalvacijah, ki smo jih naredili s starši in učenci, ni tako: najbolj so zadovoljni ravno učenci prve zahtevnostne ravni, nato pa učenci tretjega nivoja (ki jim gre najbolje). Ugotavljam, da bo treba več storiti in se še bolje pripraviti za delo drugega nivoja, ki je tudi najbolj številen. Sodelovanje učiteljev nivojskega pouka. Sodelovanje poteka na dveh ravneh: med učitelji istega predmeta in med vsemi učitelji nivojskega pouka. V urniku je treba določiti čas za obe ravni sodelovanja, ki mora biti kontinuirano, saj mora biti delo zelo usklajeno, med drugim tudi zaradi (za učence) čim manj motenega dela, če je odsoten kateri izmed učiteljev. To povzroča težave pri organizaciji dela in sestavi urnika pa tudi pri vrednotenju teh ur za učitelje. Prav tako se pojavlja vprašanje, ali naj bodo učitelji nivojskega pouka sploh razredniki, ker ne poučujejo vseh učencev enega razreda.

Zelo je treba paziti, da težave z urnikom ne povzročijo strokovne napake, in sicer da bi zaradi lažje organizacije dela otrokom onemogočili obiskovati pouk na različnih nivojih in ne nujno pri vseh treh predmetih na istem nivoju. Urnik mora prav tako omogočati prehode iz skupine v skupino med letom.

Urniki

Prepričan sem, da je sestava dobrega urnika v tretji triadi najtrši oreh za vse sestavljavce. Če bi imele šole na voljo toliko svojih učiteljev za predmete nivojskega pouka, kot imajo skupin, potem bi se dalo sestaviti urnik sorazmerno preprosto. Če pa ni tako, je treba skupine razporediti na začetek ali konec pouka, kar povzroči 'luknje' v urniku za učence, ki takrat niso v skupini. Vprašljiva je torej sestava urnika, kjer bi lahko strokovno izpeljali celoten pouk z nivojskimi urami, izbirnimi predmeti in razrednimi urami, učenci pa bi pouk končali do 13. ali 14. ure. 'Luknje' povzročajo učencem tudi ure pouka, ki jih je predmetnik opredelil v polovickah (slovenščina 3,5 in 4,5 ure itn.). Na šoli ne smemo pozabiti organizirati dejavnosti za učence, ki čakajo (imajo luknjo v urniku) na nadaljevanje pouka. To je lahko obisk računalniške učilnice (ki pa v tem terminu ponavadi ni prosta, saj imajo drugi pouk računalništva), šolske knjižnice ali pa preprosto čas za kosilo ali pa pisanje domače naloge in učenje (treba je zagotoviti prostor). Za učence, ki nimajo kosila v šoli, je podaljšanje pouka zaradi lukenj težavno. Vprašanje toplega obroka za učence v tretji triadi bi moralo biti vprašanje šole, ministrstva in staršev. Najmanj, kar bi lahko storilo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport je, da bo dovolilo uporabiti del subvencije za malico tudi za kosila, če je primer upravičen.

ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ ...

Watzlawick v neki svoji knjigi navaja Berkeleyjevo misel, kako vsaka resnična sprememba dvigne prah. Če ga ne, je ni. In če je v zraku prah, potem slišimo pritožbe, kako se nič ne vidi, vprašanja, kdo nam je to godljo skuhal, in zahteve, naj kdo že kaj stori, da bomo vedeli, pri čem smo.

Odzivi na avtoriteto so zelo različni. So ljudje, ki jo vedno občudujejo in se ji klanjajo, tudi če se zamenja vsak dan. Na drugi strani so tisti, ki so prepričani, da je vse, kar avtoriteta stori ali reče, neumno, napačno in neprimerno. Ni avtoritete, ki se ji prvi ne bi prilizovali in je drugi ne bi kritizirali. Ljudstvo, ki je vmes, je previdno in praktično: ne sili v težave, če to ni nujno. Način in vsebina njegovega oglašanja sta odvisni predvsem od avtoritete: bolj kot hoče biti pametna, lepša je njena obleka in trdnjše so vzgajani otroci, če govorijo to, kar vidijo.

Bistvo vseh sistemov je trajno in sprotno odzivanje na spremembe tako zunaj kot znotraj sebe. Ker se spremembam ni mogoče ogniti, je za delovanje tega mehanizma nujna kakovostna povratna informacija o delovanju sistema.

S prilizovalci in poklicnimi kritiki si ni mogoče veliko pomagati. Niti eni niti drugi ne morejo biti pravo zrcalce na steni, ki odseva resnično podobo. In vsi drugi? Njegovo oglašanje je seveda odvisno od tega, kaj prenesejo ušesa njene cesarosti. Ker brez jasne in poštene povratne informacije ne gre, je otovo boljše podpiranje kritike kot prilizovalcev. Brez tega bi se utegnili uresničiti misel, ki smo jo lahko pred časom prebiral v neki fotokopirnici: »Čoln se je potopil, ker so bili vsi na moji strani.«

Janez Bečaj